

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m. KETVIRTADIENIS **Nr. 10 (3900)**
Anykščiai, 1979 m. sausio mėn. 25 d. Kaina 2 kap.

Panevėžio kaimiškosios rinkiminės apygardos Nr. 243 rinkimams
į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybų Tarybą darbo žmonių
atstovų rinkiminio susirinkimo

KREIPIMASIS

I VISUS PANEVĖŽIO IR ANYKŠČIŲ RAJONŲ
RINKĖJUS

Pasiruošimas rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą vyksta tarybinės liaudies politinio ir gamybinio pakilimo laikotarpiu, kurį sukėlė socialistinis lenktyniavimas, vykdamas TSKP XXV suvažiavimo numatytą komunistinio statybos programą, TSKP Centro Komiteto 1978 metų lapkričio plenumas, jame pasakyta TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo L. Brežnevo kalba, įtikinamai parodanti mūsų tarybinės liaudies kelią, nueitą dešimtojo penkmečio metais, atskleidžianti didžiulius pasiekimus ir problemas, moksliskai nusakanti ateities planus.

Visiems laikams į mūsų gyvenimo metraščių įeis prieštariškas, pati demokratiškiausia ir humaniškausia pasaulio — naujoji TSRS Konstitucija. Darbininkų klasė, kolūkinė valstietija, tarybinė inteligentija, visi šalies darbo žmonės parėmė naują Pagrindinį įstatymą ir žodžiu, ir darbu. Ir kuo toliau mūsų visuomenė žengs į priekį keliu į komunizmą, tuo nuodugniau atsiskleis naujoje Konstitucijoje atsispindėjusios didžiulės kūrybinės galimybės — kurti socialistinę demokratiją — liaudies valdžią, valdžią liaudies interesais. Tarybų šalies pasiekimai laimėjimai komunistinio statyboje aiškiai parodo tarybinės demokratijos gyvybingumą ir jėgą.

Apie tai įtikinamai kalba Panevėžio ir Anykščių darbo žmonių pasiekimai žemės ūkio, pramonės, statybos, gyventojų aptarnavimo, švietimo ir kultūros srityse. Ekonominiai sustiprėjo ir naujais statiniais išgrąžėjo abiejų rajonų kaimai. Daug pastatyta puikių visuomeninių pastatų. Išaugo gražūs gyvenamieji namai, kultūros įstaigos Anykščių mieste.

Rajonų ūkiuose išaugintas neblogas daugumos žemės ūkio kultūrų derlius, didėjo gyvulininkystės produktų gamyba. Įvykdytos ir viršytos pagrindinių žemdirbių tės ir gyvulininkystės produktų pardavimo valstybei užduotys. Panevėžio rajone dešimtojo penkmečio trijų metų grūdų gamyba, palyginus su dešimtojo penkmečio vidurkiu, padidėjo 38 proc., pieno — 26 proc., mėsos — 34 proc. Anykščių rajone dešimtojo penkmečio trijų metų grūdų gamybos planas įvykdytas 106 proc., pieno gamyba padidėjo 13 proc., mėsos — 11 proc. Sustiprėjo abiejų rajonų daugumos ūkių materialinė techninė bazė. Panevėžio ir Anykščių rajonai, eilė šių rajonų darbo kolektyvų trijų dešimtojo penkmečio metų laikotarpyje yra

Užduotys įvykdytos

Gera padirbėjo Anykščių autokelių valdybos darbuotojai trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais, siekdami sėkmingai įgyvendinti prisiimtus socialistinius įsipareigojimus. Kelininkai bendrą darbų programą įvykdė 106,5 proc., 10,9 km bendravalstybinių ir respublikinių kelių atliko kapitalinį ir vidutinį remontą, darbų užduotį įvykdė 100 proc. 20 km rajoninės reikšmės kelių kelininkai atliko kapitalinį ir vidutinį remontą, planą įvykdė 105 proc. Žaliavų-medžiagų sutaupė už 2,1 tūkst. rublių. Ekonominės planas įvykdytas 109 proc.

Prie šių pasiekimų daug savo nuosirdžių darbų prisiėjo darbo veteranai darbininkai A. Binkauskas, L. Apacionka, B. Kamarauskas, K. Danilevičius, A. Alešius, S. Budeikis, darbų vykdytojai, jaunas specialistas R. Adamonis, komunistinio darbo sportolai buldozerininkai E. Adamonis, V. Grašys, vairuotojai A. Cekauskas, P. Zarskus, šaltkalvis komunistas S. Puodžius, ekskavatorininkai A. Lukošius, R. Bagdzevičius, A. Kriščiūnas, autogreideristai J. Mikėnas, J. Bružas ir daugelis kitų kelininkų

A. Nemickas

tapę atskirose srityse respublikos socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais bei prizineriais, o Panevėžio rajonui už 1977 metų rezultatus — žemės ūkio srityje paskirta TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK pereinamoji raudonoji vėliava. Didelę grupę rajonų darbo pirmūnų apdovanoja TSRS ordinais ir medaliais, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų ženklais.

Panevėžio ir Anykščių rajonų gyventojų gerovės augimas — tai lenininės nacionalinės politikos, proletarinio internacionalizmo, tarybinių tautų draugystės, socialistinės demokratijos, masių iniciatyvos bei kūrybiškumo rezultatas.

Panevėžio ir Anykščių rajonų darbo žmonės ketvirtaisiais dešimtojo penkmečio metais lenktyniavo už tai, kad sėkmingai būtų įvykdyti dešimtojo penkmečio planai, ieško rezervų ir galimybių darbo našumui didinti, gamtinamos produkcijos kokybei, gamybos organizavimui ir kultūrai gerinti, darbo drausmei stiprinti.

Mes, Panevėžio kaimiškosios rinkiminės apygardos Nr. 243 darbo žmonių atstovų pasitarimo dalyviai, kreipiamės į visus Panevėžio ir Anykščių rajonų rinkėjus ir raginame aktyviai dalyvauti gamyboje, visuomeniniame gyvenime. Kviečiame dar sėkmingiau įgyvendinti Lenino idėjas visuose mūsų darbuose ir planuose, dar aktyviau įsijungti į socialistinį lenktyniavimą, kad savo Tėvynę papuoštume ir išgarsintume naujais gražiais darbais.

Draugai rinkėjai! Rinkiminės apygardos pasitarimo dalyviai vieningai pritaria Panevėžio ir Anykščių rajonų kolektyvų susirinkimuose pasiūlytiems kandidatams rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybų Tarybą, draugų, kandidatų į TSKP Centro Komiteto Politinio biuro narius, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko pirmojo pavaduotojo Vasilijaus Kuznecovo ir Panevėžio rajono „Tiesos“ kolūkio pirmininko Alberto Meilau kandidatūroms. Balsuodami už juos, komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, mes balsuosime už tolesnį mūsų šalies ekonomikos kilimą, mokslo, technikos, kultūros vystymą, už taikingą mūsų šalies užsienio politiką, už visos Tarybinės liaudies laimę, komunizmo pergalę.

Draugai! Kovo 4 dieną visi kaip vienas atėikime prie rinkiminių urnų ir atiduokime savo balsus už geriausius liaudies atstovus.

Tegyvuoją didžiąją neišardoma partijos ir liaudies vienybę!

Tegyvuoją neišardoma darbininkų klasės, kolūkinės valstietijos ir liaudies inteligentijos sąjungą!

Su marksizmo-leninizmo vėliava, Komunistų partijos vadovaujanti, — pirmyn, į naujas komunizmo kūrimo pergalės!

Kreipimasis priimtas Panevėžio kaimiškosios rinkiminės apygardos Nr. 243 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybų Tarybą Panevėžio ir Anykščių rinkėjų atstovų pasitarime, įvykusiame 1979 m. sausio 19 d.

Joniškio rajono Lenino ordino Bariūnų kolūkyje šimtu hektarų žemės ūkio naudmenų kasmet pagaminama daugiau kaip po tūkstantį centnerių pieno. Našaus darbo pavyzdį rodo TSRS Valstybinės premijos laureatės I. Glinšienės melžėjų brigada. Jos įsipareigojo iki gegužės mėnesio įvykdyti penkmečio ketverių metų užduotį.

NUOTRAUKOJE: melžimo aikštelėje (iš kairės į dešinę) — I. Glinšienė, termos vedėjas J. Sabaitis, I. Skuraskienė, G. Adomaitienė.

G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

Apygardinis rinkiminis pasitarimas

Praejusį penktadienį Panevėžio rajono Tarybų rūmų posėdžių salėje įvyko Panevėžio kaimiškosios rinkiminės apygardos Nr. 243 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybų Tarybą darbo žmonių atstovų pasitarimas, kuriame, be šeiminių, dalyvavo ir būrys mūsų rajono rinkėjų atstovų iš visų 37 rinkiminių apylinkių.

Mums teko didžiulę garbę pirmiesiems apygardoje pasiūlyti kandidatus į aukščiausiąją šalies valdžios organą, — pasakė Panevė-

žio rajono „Tiesos“ kolūkio pirmininko pavaduotojas politiniam-masiniam darbui Jonas Ulys. — Vieningu viso žemdirbių kolektyvo nutarimu kandidatais į šalies parlamentą išskelbė kandidatai į TSKP CK Politinio biuro narius, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko pirmąjį pavaduotoją Vasilijų Kuznecovą ir mūsų kolūkio pirmininką Albertą Meilų.

Toliau kalbėtojas susirinkusius plačiai supažindino su drg. Vasilijaus Kuznecovo politine ir visuomenine veikla, daug silių padėjusių sakė apie Alberto Meilau nueitą gyvenimo kelią ir pakvietė visus pasitarimo dalyvius, visus apygardos rinkėjus paremti šias kandidaturas, kovo ketvirtąjį vieningai atiduoti savo balsus už neišardomo komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Po to kalbėjo kolektyvu, taip pat išskelusių draugų Vasilijaus Kuznecovo ir Alberto Meilau kandidatūras, atstovai — „Anykščių šilėlio“ kolūkio inžinierius mechanikas Aloyzas Gudelis, Panevėžio rajono Liberiško tarybinio ūkio proisąjungos komiteto pirmininkas Steponas Daunys, Anykščių statybos ir remonto valdybos ekonomistė Vanda Kučienė, Panevėžio melioracijos statybos montavimo valdybos vyr. mechanikas Vytautas Kybartas, LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir

agitacijos skyriaus vedėjas Vytautas Krasauskas. Visi jie savo pasisakymuose pakvietė apygardinio rinkiminio pasitarimo dalyvius vieningai palaikyti jų išskelbtus kandidatus, taip pat kalbėjo apie savo kolektyvų ryžtą rinkimus į šalies parlamentą pasitikti su kaimais gražiais darbo laimėjimais.

Pasitarimas vienbalsiai pritarė kandidatų į TSKP CK Politinio biuro narius, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko pirmąjį pavaduotoją Vasilijų Kuznecovą ir Panevėžio rajono „Tiesos“ kolūkio pirmininką Albertą Meilą kandidatūroms ir nutarė juos prašyti balotiruotis Panevėžio kaimiškoje rinkiminėje apygardoje Nr. 243 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybų Tarybą.

Apygardos rinkėjų atstovų pasitarimo dalyviai priėmė kreipimą į visus apygardos rinkėjus. Su kreipimosi tekstu pasitarimo dalyvius supažindino LKP Panevėžio rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas Stanislovas Kilius.

Pasitarime buvo išrinkti kandidatų į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybų Tarybos deputatus draugų Vasilijaus Kuznecovo ir Alberto Meilau patikėtiniai visoms apygardos rinkiminėms apylinkėms.

„K. d.“ Inf.

Agregatai, šiais metais pasiekė projektinį pajėgumą, įgalins dvigubai padidinti naftos produktų gamybą, o darbininkų skaičius nepadidės.

„Kariakų autonominės apygardos Osoros gyvenvietėje, Beringo jūros pakrantėje, pastatyta mėsos ir pieno gamykla. Pieninė gyvulininkystė — nauja šaka Kariakų tundroje. Prie žuvų pramonės įmonių ir elmininkystės tarybinių ūkių įkurtos fermos įgalino nuo penkmečio pradžios pieno gamybą padidinti beveik ketvirtadaliu.

„Estijos Viljandžio rajono J. Gagarino atraminame parodomajame tarybiname ūkyje atidarytas didelis prekybos ir buitinio aptarnavimo kompleksas, pastatytas ūkio lėšomis. Dabar kas antname respublikos kolūkyje ir tarybiname ūkyje dirba šiuolaikiniai kaimo serviso kompleksai. Vis populiaresnės tampa valgyklos. Čia pietauja kas trečia valstiečių šeima.

„Pradėti gabenti kroviniai tarptautine linija Rytų uostas — Japonija. Prie uosto auga ir gražėja Beregovaus gyvenvietė.

(TASS-ELTA)

91-

Gera sėkla — rytdienos derlius

Kaip jau buvo skelbta, TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl papildomų priemonių pasiruošti 1979 metų pavasario lauko darbams ir jiems atlikti“, kuriame šalies kaimo dirbantieji įpareigojami imtis visų įmanomų galimybių, kad pavasario lauko darbai būtų atlikti aukštu agrotechnikos lygumu. Tarp kitų šiame tikslui numatytų priemonių, žemdirbiai įpareigojami „atkreipti ypatingą dėmesį į sėjamųjų ir sodinamųjų sėklų paruošimą, kad jos būtų aukštų kondicijų, kad jomis būtų visiškai apsirūpinę kolūkiai, tarybiniai ūkiai ir kitos žemės ūkio įmonės“.

Kaip atliekančiam pavasariui skirta sėklinė medžiaga ruošama mūsų rajono ūkiuose, „Kolektyvinio darbo“ korespondentas LAIMIS VAITONIS paprašė papasakoti Anykščių rajono žemės ūkio valdybos vyresnįjį agronomą ALGIMANTĄ DIEVINĮ.

Pradžiai keletas skaičių: šiam metui rajono ūkiuose supilta daugiau kaip 8600 tonų grūdinių kultūrų sėklos, tame tarpe 54 proc. pirmos klasės, 36 proc. — antros ir 4 proc. sėklinių grūdų atitinka trečios klasės kondicinius reikalavimus. Taigi sėklos ruošėjų dar laukia ganėtinai darbių, siekiant, kad kuo daugiau turimos sėklinės medžiagos priartėtų iki pirmaklasės, be to, nevalia susitaikyti ir su ta mintimi, jog net 6 proc. grūdinių ankštinių sėklos kol kas visiškai neatitinka kondicinių reikalavimų. Pastarosios bėdos neišvengė „Aukštakalnių“, „Už taiką“, „Aleičių“, „Vienybės“, „Gimtųjų žemės“ ir kai kurių kitų kolūkių žemdirbiai. Išėjus šiuo atveju tokia: nekondicinę sėklą — mainu keliu tarp kaimynų — būtinai negaishuojant pasikeisti į pakankamo daigumo ir gyvybingumo sėklinę medžiagą ir paruošti ją iki reikiamos kokybės. Tačiau daugiau, negu keista, jog kai kurie rajono ūkiai, kaip antai „Atžaly-

nas“, Andriūškis, „Aukštakalnis“ pernešę lėtai ir nerangiai vykdė sėklos pasikeitimą, nors dar gruodžio mėnesį šių ūkių šeimininkai buvo informuoti, kurie iš kaimynų jiems pagelbės apsirūpinti tinkama sėkla. Dar blogiau, kai atskiruose ūkiuose per neleistiną nerūpestingumą sėkliniai grūdai praranda dalį savo vertės, besaugant juos sandėliuose. Tai visų pirma pasakytina apie „Pirmyn į komunizmą“ ir „Ąžuolų“ kolūkius. Pirmajame šitaip atsitiko tik dėl to, kad sėkliniai grūdai buvo menkai ventiliuojami, laiku nepertvinkinėjami. Ūkio vyr. agronomą Virmantą Griškevičių rajono valstybinės sėklos inspekcijos darbuotojai ne kartą ir ne du įspėjo, kuo gali baigtis toks aplaidumas, tačiau šis, užuot daręs reikiamas operatyvius išvadas, visus ėmėsi negražiai apgaudinėti, laboratoriniams tyrimams pristatydamas sufalsifikuotus sėklinių grūdų pavymdžius. Daug neukiškumo ir „Ąžuole“, kur net nebuvo

supiltas reikiamas sėklos kiekis. Bandoma aiškinti, jog susirūpinti pakankamai šios ištėklos bei savalaikiu valymu, tinkamu saugojimu tada nebuvo kam, nes tuoj po javų pjūties iš darbo išėjo tuometinis ūkio vyr. agronomas. Gal ir taip, bet padėtis pernelyg lėtai keičiasi šiandien. Be to, sunkiai suprantamais smetimais „Ąžuolėliai“ ėmė klaidinti rajono žemės ūkio valdybos specialistus, nekondicinę sėklą pakeltę pas kaimynus į daigą, kai tuo tarpu dar neturi atsivežę ne tonos tų grūdų. Kyla klausimas: ką šiuo atveju labiau apsauksi — kitus ar save? Juk pavasaris nelauks... Neatsitiktinai abu minėti ūkiai už aplaidumą ruošiant ir saugojant grūdų sėklą perduoti svarstyti rajono liaudies kontrolės komitetui.

Galimybės tinkamai rūpestingai pasiruošti pavasario sėjai turi visi. To pavyzdžiu teisėtai gali būti kurkėliai, kurie, neturėdami jokių tipinių sandėlių, su labai ribotais džiovinimo įren-

giniais, net ir itin sunkiais praėjusiais metais sugebėjo ne tik patys apsirūpinti gera grūdų sėkla, bet ir pagelbėti kaimynams. Tai išties didžiulis ūkio vyr. agronomo Leono Kapušinsko ir sandėlininko Alfonso Karalkevičiaus nuopelnas. Juntamą pažangą šioje srityje padarė Naujasodžio tarybinio ūkio, M. Melnikaitės kolūkio žemdirbiai. Vadinasi — šiame bare daug lemia sėklos ruošėjų darbo organizavimas.

Greta vasarinių grūdinių kultūrų, nemaziau šiandien aktualus yra daigiamųjų žolių sėklos ruošimas. Šis darbas dar vyksta neleistinai lėtai, o iš supiltų 112 tonų, kondicinės sėklos tėra vos 8 tonos. Ypač prasti čia atlikai „Gegužės pirmosios“, „Pirmyn į komunizmą“, M. Melnikaitės kolūkiuose. Geriau žolių sėklą apsirūpinę ūkiai žada ateiti į pagalbą jos stokojantiems, bet ir pastarieji neturi neleistinai rankų, būtinai padaryti viską, kad kiekvienas žolių sėklos kilogramas būtų kruopščiai išvalytas, tinkamai išsaugotas.

Daug rūpesčių žada ir bulvių sėklos išlaikymas. Pastebėta, jog ten, kur buvo prastai pasirūpinta bulvių saugyklių bei kaupių apšildymu, užsandarinimu, nemaža nuostolių padarė neseniai praėję šalčiai. Taip atsitiko Surdegio, „Puntuko“ kolūkiuose.

Padarykime viską, kad pavasarį į dirvą būtų išberta tik aukštų kondicijų sėkla, kad kiekvienam ūkyje jos būtų užtekiniai.

TEISINIŲ ŽINIŲ KONKURSAS

Nemažai paskaitų įvairiais teisės klausimais išklausė vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojai. Kaip tos žinios buvo įsisavintos, parodė susivienijimo vyr. juriskonsultės N. Kaziūnienės organizuotas teisinių žinių konkursas.

Konkurso žiuri komisiją: prokuroras V. Rinkavičius, Vidaus reikalų skyriaus tarybos poskyrio viršininkas A. Starkauskas, susivienijimo direktorius J. Makstėlis, darbo organizavimo ir darbo užmokesčio skyriaus viršininkas J. Luciusas, vyr. buhalteris S. Rutkauskienė ir kiti susivienijimo administracijos atstovai gerai įvertino konkurso dalyvių atsakymus. Teisinių žinių konkurse dalyvavusios keturios

komandos, į kurias įėjo po 10 žmonių, neblogas žinias parodė iš liaudies draugovės, draugiškų tarybų veiklos, socialistinės nuosavybės apsaugos, skundų ir pareiškimų nagrinėjimo, darbo teisės ir kitais klausimais. Pirmą vietą buvo pripažinti „Ąžuolų“ komandai, kuriai vadovavo ekonomistė D. Trumpienė. Šios komandos nariai teisingai atsakė į visus klausimus ir suklaidę didžiausią būvų skaičių. Nuo jų nedaug atsiliko tikimoms ir energetinio skyriaus komandos, užėmusios antrą ir trečią vietas. Geriausias teises žinias parodžiusios komandos buvo apdovanotos garbės raštais ir piniginėmis premijomis.

M. Giedrienė

Seminaras Palangoje

Speiguotomis sausio dienomis komjaunimo aktyvistai rinkosi Palangoje į „Gintaro“ poilsio namuose organizuojamą kolūkių ir tarybinių ūkių komjaunimo aktyvistų seminarą.

Toks seminaras buvo suruoštas pirmą kartą. Daug įdomių ir reikalingų dalyvių pažinojime susitiko su Žemės ūkio ministro pavaduotoju V. Ozūnu, atsakingais LLKP CK darbuotojais P. Ignotiu, D. Kaminskiu, J. Ivoška.

Laisvalaikį leidimui vaisingai. Ne vieną patrankę šaškes, šachmatų, badmintonas, net kvadratą teko sužaisti. Linksma, smagu, įdomu kurybingų komjaunimėlių būry, tačiau dalinantis su draugais darbo patirtimi, negalėjom pamiršti savo pirminių organizacinių rūpesčių ir bėdų. Stengėmės iš draugų pasimokyti ryžto, energijos, kurybingumo. Nors dvi savaitės trumpas laiko tarpas, bet per tą laiką buvo galima pasisemti nemažai žinių, kurių komjaunimo aktyvistui dar pritrūksta.

D. Lukošūnaitė

„Aukštakalnių“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė

RAJONE, SU KURIU LENKTYNAUJAME

Rokiškio rajono Južintų tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos biuro sekretorė Birutė Gaigalienė — aktyvi

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979 1. 25

Geriausio literatūros propagautojai

Už aktyvų darbą propaguojant knygas ir socialistinių įsipareigojimų vykdymą Savanoriškos knygos bičiulių draugijos Rokiškio skyriaus valdybos prezidento nariui, žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojui B. Baršauskui įteikti Visasąjunginės savanoriškos knygos bičiulių draugijos Centro valdybos ir rajono skyriaus valdybos garbės raštai. SKBD rajono skyriaus valdybos pirmininko pavaduotojams — partijos rajono komiteto instruktoriui K.

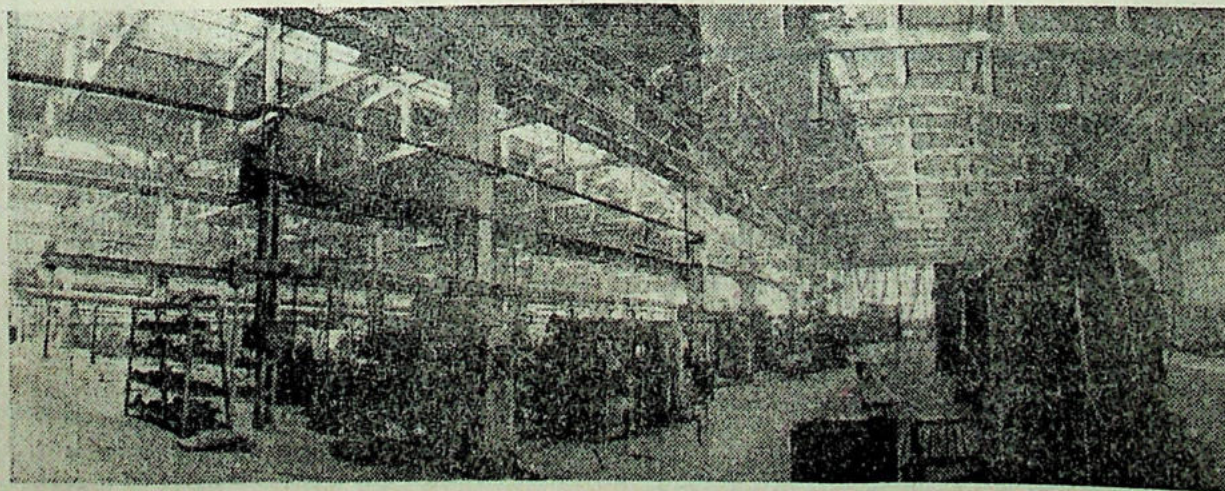

Napriegt ir Centrinės bibliotekos direktorei, knygos bičiulių klubo „Saltinis“ tarybos pirmininkei Z. Jodeikienei įteikti Visasąjunginės sa-

vanoriškos knygos bičiulių draugijos Centro valdybos ženklai „Knygos bičiulių draugijos aktyvistai“. Respublikos televizijos ir radijo komite-

to ais. redaktorius Rokiškio rajone J. Vaitkevičius apdovanotas SKBD rajono skyriaus valdybos garbės raštu.

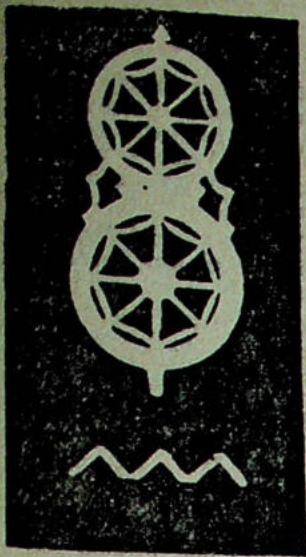
A. Zibolio nuotr.

Rokiškio bandomojoje eksperimentinėje žemės ūkio mašinų gamykloje atiduotas eksploatacijai naujas didelis korpusas. Erdviose patalpose jau nemažai sumontuota ir pastaruju metu montuojamos tobuliausios tėvyninės gamybos tekinimo, gręžimo staklės, įrengimai, kuriuos siunčia Maskvos, Minsko ir kitų šalies miestų mašinų gamintojai.

A. Zibolio nuotraukoje: bendras naujojo korpuso vaizdas.

171-

MŪSŲ MOTERIMS

1979-ji — Tarptautiniai vaikų metai

situacijose, pajunti, kas jiems brangu ir kas dar negali prasiskverbti į jų akiratį.

Nuo čia prasideda visos mokytojos tolimesnis darbas. Gerai pažindama kiekvieną mokinį, žino, į ką reikia atkreipti rimtesnį dėmesį, kam kokį žodį parinkti, ką pasakinti, o ką pristabdyti, priiaikyti.

Kartą, prisimenu, mokytoja išėjo iš pamokos nusimūnusi ir susijaudinusi. Sunkiai atsisėdo ir atsidususi tarė:

— Ką aš darau ne taip, kaip reikėtų? Ką aš pralei-

dami kartu su jais išgyventi džiaugsmo ir liudėsio valandėles. Aldona moko mokinius pajusti grožį, suprasti poeziją, meną. Pati mylėdama literatūrą, muziką, teatrą, tą pomėgį stengiasi įskiepyti mokiniams.

Pedagogė visą laiką vadovauja rašiklio skaitymo būreliui. Kiekvienais metais sukuria po keletą konkursų, skirtų išskilmingoms datoms pažymėti, poetų atminimui pagerbti. Aldona sugeba įsijausti į skaitomą eilėraštį, pagauti jo nuotaiką, gyvai perteikti skaitomo teksto mintį, tuo atidarydama vai-

— Jeigu ne mokytoja, niekas net nežinotų, kad mes tebegyvename pasaulyje, — džiaugiasi pensininė Kazimė Kazlauskienė.

— Tūnoime užpekyje ir lauktime, kada giliinė pasuks, — juokauja Zosė Pakštienė.

Aldona myli savo gimtuosius Butėnus, ten gyvenančius žmones, mėgsta prisiminti vaikystę, paauglystę, pasvajoti Sventosios pakrantėse. Juk čia, už kiekvieno upės vingio, už kiekvieno medžio ar krūmo, šypsosi prabėgusių dienų. Šiais metais mokytojos iniciatyva Butėnuose susitiko čia gimę ir augę žmonės, šiandien išgarsėję po įvairiausius Lietuvos kampelius. Ilgai skambėjo muzika, dainos senovinių gegužinių vietoje, kur šie žmonės linksmėnisi jaunystėje. Šiuo renginiu mokytoja daugiau kaip šimtui žmonių padovanojo įdomias akimirkas, leido jiems nors trumpam sugrįžti į savo gyvenimo praeitį. Už tai visi dalyviai taria mokytojai nuosirdžiausią aciu.

Mokytoja sugeba bendrauti su įvairiausio amžiaus žmonėmis, uždegė juos meile gyvenimui, literatūrai, grožiui, suteikti sparnus. Ją gerbia ir myli ne tik suaugusieji, bet ir mokiniai. Myli už įdomias pamokas, jautrų žodį, už pedagoginį taklą. Tai raktai, kurie padeda atrinkti kiekvieno mokinio širdį. Jais mokytoja sėkmingai naudojasi jau 27 metus, dalindama vaikams savo širdies šilumą.

M. Sablevičienė
Zaliosios aštuonmetės
mokyklos direktorė

Naudingas seminaras

Pasitarti vaikų ir jaunimo auklėjimo klausimais buvo susirinkusios rajono ukių ir miestų, Anykščių kraigo moterų tarybų pirmininkės. Pranešimą „Situacijų problemos atkėlant jaunąją kartą“ padarė Zaliosios aštuonmetės mokyklos direktorė, Respublikos švietimo auklėjimo metodikos mokyklos mokytoja M. Sablevičienė. Mintimis iš respublikinio seminario pedagogams apie dorovinį vaikų ir jaunimo auklėjimą dalijosi Anykščių II vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotoja D. Baltrušienė. Apie moterims iškilusias užduotis 1979-aisiais — Tarptautiniais vaikų metais kalbėjo rajoninės moterų tarybos pirmininkė E. Vingrienė. Kaip moterų tarybos galėtų pasirūpinti moterų darbo sąlygų gerinimu pasakojo LKP Anykščių rajono komiteto instruktorė, rajoninės moterų tarybos narė A. Ilčiukaitė.

„K. d.“ inf.

Kur ta žydrioji paukštė?..

Lyg pavasaris ūmai ir veržliai atėjo melle. Ji nušaidrino visą pasaulį. Ryškiau ėmė spindėti žvaigždės, svaigiau pakvipto žemė, rodė ir vėjas neužavo, o dainavo... Jis ir ji, abu tokie jauni, gražūs,ėjo į tuos laukus, ilgai neužmiršamus vakarus. Ir atrodė, kad tie susitikimai — tai preliudija į niekada nesibaigiančią laimę, džiaugsmą. Bet Audronė, Rima, Asta dabar jau su širdgėla ir karteilu prisimena buvusius susitikimus, pasirodo, daug kas buvo netikra, lyg butelio šukių spindesys. Kodėl nusivylė šios merginos, ieškojusios ir nesuradusios savo žydriosios paukštės?

Baigusi vienuoliką klasių Audronė bandė įstoti į institutą, tačiau konkursas buvo didelis, teko grįžti į namus. Mergina įsidarbino vienoje įmonėje ir guodėsi, kad kitais metais su draugu išlaikys egzaminus ir taps

studente. Bedirbdama įmonėje Audronė susipažino su Vidmantu, jaunu specialistu, išvaizdžiu, augalotu vaiku. Jis buvo jai dėmesingas, malonus, puikiai grojo triūba, visais klausimais gerėjo savo nuomonę, dėkavo. Jėsenin ir Hafiz... Audronė nei atrodė, kad už Vidmantą nėra šauresnio, brotiesio, graulesio, kaip jis — tai ir yra tas, nesuvajotasis, lauktas.

Lengviau, kai nusiteikusi mokančiam gražybiui, Vidmantui ne tik buvo kapsuki Audronė galva, o jo kiuose dalykuose jis turėjo neblogą patirtį. Skart jam ne tik nereikėjo pernelyg stengtis, planuoti būsimų pokalbių temas, skiriant romantiskus pasimatymus, siekiant efektingų įspūdžių. Neužilgo Vidmantas jau galėjo savo draugužiams girintis, laimėjęs dar vieną „pergalę“. Ką gi, Audronė jaunatviškai tikėjo Vidmantu „meile“, neabejojo jo nuosir-

dumu, paglava buvo su juo, toji saunuoliu, nors į pasaulio kraštą eiti... O Vidmantui „programa“ baigėsi, jis jau ėmė dairytis į kitas merginas, parūpo nauji nuodėmės.

Tai Audronei paaiškėjo, jog ji daugiau Vidmantui nereikalinga: asaros užplūdo akis, taip patikliai žvelgusios į žmones. Gaila merginai buvo savęs, patikėjusios netikrais žodžiais, gyvenusios netikru džiaugsmu. Užgeso lig šiol žiburiavę žvaigždės jos akių spindesys. Audronė tapo tyli, užsidariusi, bijanti dar kartą nusilgti.

rukeltai 4 pusl.

KOIEKIVVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. I. 29

Suteikti sparnus

dau, kad klasėje atsirado mokinių, nesuvokęs straipsnelio minties, nepajutęs skausmo ir gailėsio ten, kur turėjo jį pajusti?

Ir mokytoja patalpojo atsitikimą klasėje. Sirodė buvo analizuojamas žurny „Jonukas“. Pedagogė pasakojo apie senąją našlaičių, neturtingų vaikų dalį būržuaziniams metais. Norėjo parodyti, kad ir šiandieniniame gyvenime pasitaiko alkoholių tėvų likimo valiai pailiktų vaikų, kuriems labai reikalinga žmonių parama, užuojauta. Kai visa klasė, sutalkiusi kvėpavimą sekė kiekvieną mokytojos žodį, pasigirdo juokas. Jis buvęs toks skaudus mokytojos širdžiai, kad tik sutelkusis valios jėgas mokytoja sugebėjo tęsti pokalbį.

O kiek tokių pamokų, kurios verčia jaudintis, analizuoti savo darbą, dar ir dar kartą pergalvoti pamokos eigą, galvojanč, kaip paveikti Algį, kaip priversti mąstyti Julij arba Vyta, kaip įsijudinti amžinai užsidariusį Giedrį? Visa tai palieka gilius pėdsakus širdyje ir veido bruožuose.

Kiekviena mokytojos pamoka giliai dalykiška, alsuojanti meile gamtai, tėvynei, darbo žmogui. Pamokų metu į mokinius jos lūponis prabyla kurinių herojai, privers-

kams kelti įgyvendinti. Todėl jos juosiami rašiklio skaitymo konkursai, rašiklio lentės, kurių mokantys laukia ne tik mokiniai, bet ir mokytojos. Svarbiausia, kad tuos konkursuose mokiniai dalyvauja masiškai: visada būna 20–30 skaitovų. Vadinasi, vaikai pamilsta poeziją.

Murmienė mielai dalinasi darbo patirtimi su kitais pedagogais: skaito pranešimus rajono liuanistų metodinėje sekcijoje, dalyvauja pedagoginiuose skaitimuose, iškelama nemažai įdomių minčių.

Ilga laiką Aldona vadovavo Mičurino kolūkio moterų tarybai. Ji sugebėjo suorganizuoti pagyvenusių žmonių etnografinį kolektyvą. Prisimindama senovines dainas, šokius, suėjimus, darbų pabaigtuves, paruošė daugybę vakarų-koncertų, kurie buvo šilta sūlinki „Zalgirio“, Svedasų kolūkių, mūsų mokyklos žiuorų. Daug linksmumo atnešdavo Kartapinio ir Lašinio pasirodymas, senovinės naktigėnės.

Žiuorų juokas, zplodimentai labai brangūs patiemis programos rengėjams. Bendravimas su žmonėmis padeda išrūkti iš kasdieninės aplinkos, naujų spalvų įneša į gyvenimą.

G

raži ir didelė mūsų šalis. Visur joje gera gyventi. Bet žmogų traukia ta vieta, kur jis gimė, užaugo, kur prabėgo gražiausios gyvenimo dienos. Gimtojo kampelio šaukiama mokytoja Aldona Murmienė 1962 m. atvyko dirbti į Zaliosios aštuonmetę mokyklą ir nepastebėjo, kaip čia prabėgo 16 metų. Prabėgę metai uždegė ryškų antspaudą tolimesniam gyvenimui. Be mokyklos savo ateities mokytoja neįsivaizduoja.

Man atrodo, kad daugiau niekur nesugebėčiau dirbti, — sako Aldona. — Atimk iš manęs mokyklą, ir aš tapsiu niekam nereikalingu žmogumi.

Gal taip, o gal ir ne. Sunku apie tai spręsti. Svarbiausia, kad Murmienė ysa širdimi suaugo su mokykla. Jai artimas ir savas kiekvieno mokinio pasaulis, kiekviena besivystanti asmenybė. Mokytojos tikslas — visapusiškai pažinti mokinį, pažvelgti į nuosaliausias jo širdies kerteles. Ji žino, kad be tošes pažinties nesugebės išauginti žmogaus, nesugebės jam suteikti sparnų dideliame skrydytiui.

Į klausimą „Kas padeda pažinti mokinius?“ mokytoja tvirtai atsako:

— Pamoka. Joje, kaip kino kadruose, atsiskleidžia vaikų charakterio bruožai. Aiškiai pamatai, kaip mokiniai sugeba mąstyti, spręsti praktiškas užduotis, kaip sugeba orientuotis sudėtingose

Kokybiškų pasarų stoka, nelengvos žiemojimo sąlygos, tad šią žiemą šerli gyvulius reikia ypatingai racionaliai, pagal atskiras grupes. Tai neperseniausiai buvo aktuola „Gegužės pirmosios“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojų pasitarime. Apšvarse esama padėti, kaip kovinę pirmosios programą priėmė TSKP CK lapkričio (1978 m.) plenumo nutarimus gegužėi tai pūžo visas pastarąsias skirti tam, kad ir žiemojimo laikotarpiu nesumažėtų pieno bei mėsos gamyba, gyvulių prievariai.

Nuotraukoje matome tris „Gegužės pirmosios“ kolūkio karvių melžėjas — darbo veteranes. Stasė Januškaitė dirba gyvulininkystėje nuo pat kolūkio susikūrimo pradžios. Penktoliktus metus karvės melžia Aleksandra Steponavičienė. Prieš dvidešimt metų su komunistinio keliolapio karvių melžeja pradėjo dirbti Vida Ragauskienė, urlą neseniai ūkio komunistų priėmė kandidata į TSKP narius.

Vyt. Bagdono nuotr.

241

Komjaunimo susirinkime

Aptarė „Mažąją žemę“

Svėdasų vidurinėje mokykloje įvyko pirmasis komjaunimo organizacijos susirinkimas, kuriame buvo aptarta drg. Leonido Brežnevo knyga „Mažoji žemė“.

Pradėjusi susirinkimą A. Kuolaitė žodį suteikė istoriškai, mokytojų C. Jakauskui. Jis priminė knygą, kurioje, skaitė istoriją.

Susirinkime dalyvavo deivutė M. Morkaitė ir komjaunimo organizacijos sekretorė V. Zabarskaitė. Baigiamąjį pasakė...

„Mažoji žemė“ įkvepia mus naujais siektams ir tygiams sturmuojant mokslo aukštumas.

Kitoose susirinkimuose aptarsime knygas „Atgimimas“ ir „Plėšiniai“.

D. Laukytė

Skiemonių vidurinėje mokykloje įvyko komjaunimo susirinkimas „Mokyti, dirbti, nugalėti, kaip Leninai!“, skirtas Lietuvos komjaunimo 60-mečiui.

Mokyklos komjaunimo išklaušė pranešimą apie mokyklos komjaunimo organizacijos veiklą. Susirinkime svečiavosi Skiemonių apylinkės Tarybos pirmininkė V. Augustinienė. Skiemonių kolūkiečių pirmosios komjaunimo organizacijos sekretorė A. Kūšienė, ekonomistė V. Viskūnaitė. Viešnios pasakė apie kolūkiečių pasiekimus, kitių žemdirbių profesiją, apie apylinkės komjaunimo darbą.

Susirinkime komjaunuoliai pasiryžo mokyti bei atsiliekančių, aktyviai įsijungti į visuomeninį darbą vasaros atostogų metu.

Dalia Karvelytė
Skiemonių vidurinės mokyklos komjaunimo organizacijos sekretorė

Kur ta žydrioji paukštė?..

atkelia iš 3rusl.

Rimai taip pat dar nėra ne dvidešimties metų, tačiau nuoskauda liko visam gyvenimui. Apgavo ją Algis, žadėjęs mylėti, vesti... Kad taip liudnai viskas susiklostė, žinoma, kalta ir ji, Rima, panorusi linksmi, nerūpestingai gyventi, išmainiusi Gintą į Algį. Gintas buvo tylus, ramaus būdo, dažnai pasakojantis apie savo darbą ir nemėgstantis triukšmingų, didelių susibūrimų vakinas. Patiko jam žvitraukė Rima, nors kartais toji ir pasiūlydavo iš jo ramaus ir tylaus gyvenimo, abejingumo pramogoms. Susipažinę su Algium, Rima numojo ranka į buvusią draugystę su Gintu. Argi ji palyginti su Algium, mokančiu daugybę anekdotų, ma-dingai besirengiančiu, turinčiu nuosavą mašiną ir siulančiu Rimai praleisti vakarą restorane kartu su šaunia kompanija. Linksma su Algium... Kartais jie likdavo dviese. Įsivadinę Rimą į savo raudoną „Zigulį“, Algis važiuodavo į mišką arba pakviesdavo merginą į savo kambarėlį žampano, kavutės gerti... Svaigo Rima nuo saldžių žodžių, nuo gražių pažadų, tikėjo, kad ji — vienintelė. Kartą ji pajuto kažką keistą ir netikėtą. O paskui suprato, nors ir bandė gintis nuo tos minties, dar abejojo. Algį šita žinia įsiutino.

— Tai ką, manai, kad aš tave vesiu? — šaukė Algis.

— Bet juk tu žadėjai... — priminė Rima.

— Daug ką aš tau galėjau žadėti... Visi žada... Ne, mergyt, pažaidėme, ir užlenka. O dėl šios bėdos pas-medikus kreipkisi. Negi tau mieliausioji mamytė nesakė,

kad žmonas rankamsi ne ištu, kurios ateina pas vyrus žaisti... — ciniškai nusišaipė Algis, duodamas suprasti, kad jis daugiau nebepageidauja su ja bendrauti.

Tie žodžiai buvo skaudesni už botago kirčius. Jau anksčiau Rima pajuto, kad kuo labiau ji darėsi prierašesne, tuo svetinesnis ir tolimesnis jai buvo Algis. Dabar galutinai suprato, kad jų susitikimai buvo tik pramoga.

Ar užteks Rimai vidinių jėgų įveikti skausmą ir neviltį, brangia kaina išpirkti jaunystės praradimą?

Asta svajojo tapti inžinierė, statyti didelius, visais langais saulę gaudančius namus. Bet net vidurinės mokyklos nebaigė. Ir ne todėl, kad būtų nesisekęs mokslas... Į smulkias šukes sudužo jaunystės svajonės.

O, rodos, dar tik vakar buvo vasaros atostogos, ir ji

kartu su Arūnu skynė raudonas, prisirpusias žemuoges, kartu irstėsi valtele. Paskui jis bučiavo Astos plaukus, švelniai ją glbstė. Suspindo vasara dar nepatirtos žmogiskos šilumos šviesa. Astai nesinorėjo apie nieką galvoti, pakako tik šalia jausti jį. Jo laukti.

Beť vasara baigėsi. Arūnas įstojo į aukštąją mokyklą, tapo studentu. O Asta, kaip ir visus jos bendraamžius, pakvietė mokyklon rug-sėjo pirmosios kambutis. Jau tada Asta suprato, kad jos ir Arūno keliai išsiskyrė visam laikui, kad įvyko kažkas baisaus ir nepataisomo. Greitai visiems paaiškėjo daugiau negu liūdna Astos dalis. Jai teko palikti mokyklos suolą, atsisveikinti su dar tik prasidėjusia, ne-spėjusia net sparnų ištiesti jaunyste. Tamsu, kartais labai tamsu dabar pasidaro melsvose lyg vasaros dan-gus Astos akyse...

Iš pirmenybių sugrįžus

Sausio 19—21 dienomis Panevėžio miesto Sporto rūmuose vyko Lietuvos TSR jaunimo klasikinio imtynių pirmenybės, kuriose dėl respublikos čempionų ir prizinių vardų kovojo daugiau kaip 70 atletų iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Panevėžio, Kapsuko, Ukmergės, Tauragės, Anykščių ir kitų respublikos miestų ir rajonų.

Siose varžybose dalyvavo penki mūsų rajono imtynininkai, tai V. Jakeliūnas, R. Imbrasas, V. Bitikas, V. Aukštuolis — iš Kavarsko vidurinės mokyklos ir V. Jakovlevas iš Anykščių J. Bi-lūno vidurinės mokyklos.

Pagirtinai kovojo ir užėmė

prizines vietas jaunieji imtynininkai V. Jakeliūnas (II vieta svorio kategorijoje iki 48 kg) ir R. Imbrasas (III vieta svorio kategorijoje iki 52 kg), jie buvo apdovano-ti atitinkamo laipsnio diplo-mais ir LTSR jaunimo klasi-kinių imtynių pirmenybių medaliais.

Imtynių technikos, patyri-mo stoka kol kas sutrukdė kitiems rajono atstovams kovo-ti dėl apdovanojimų, ta-čiau, reikia manyti, kad to-limesniam treniruočių proce-sui bus siekiama didesnio meistriškumo ir mes dar ne kartą išgirsime apie šiuos perspektyvius rajono klasi-kinių imtynių mėgėjus.

R. Kutka

Ejo į savo pirmąjį susiti-kimą su meile Audrone, Ri-ma, Asta, bet vietoj džiaugs-mo ir laimės — dvasinės traumos, kurias sunku iš-skaidyti laikui.

Kodėl? Ar viso to priežas-timi nebuvo lengvabūdišku-mas?

Meilė — tai pats šven-čiausias žmogaus jausmas. Tačiau ar buvo pasirušta jam. Jeigu pats į šį jausmą ateini turtlingas savo dvasia, mokėsi įveikti tikrąjį jaus-mą, nebesizavėsi blizgučiais, šampano taure...

Pagalvojus apie minėtų merginų dalį, neramu pa-sidaro širdy, kad gali atsl-rasti ir daugiau tokių, kurios gali paklysti paskubėjusios ieškoti savo žydriosios paukštės ir tada niekados jos nebesuras. Nesukubėkime. Ji atskris, būtinai atskris. Tik ar mes savo sieloje būsime jau išauginę žydinčius so-dus tai paukščiui čilbėti?

V. Giedrya

Už redaktorų
VYG. RACKAITIS

Reikalavimai

Lietkoopsjungos Vilniaus autobusų Anykščių autoko-lonai reikalingi vairuotojai ir šaltkalvis-motoristas. Kreiptis: Anykščiai, Miču-rino g-vė Nr. 4 arba skam-binti telef. 5-24-65.

Delekoja

Reiškiamie nuosirdžią pa-dėka Cerniachovskio kolūkie valdybai, ūkio specialistams, mechanizatoriams, vairoto-jams, Pasilijų fclerinio punkto fclererei A. Strazdie-nei, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir pa-dėjo mums laidojant mylimą tėvelį Kazį Vitkūną.

Sūnus Kęstutis su šelma

AUTOMOBILIAIS ANT LEDO

Hipodrominės automobilių varžybos ant ledo tapo tradicinėmis. Lenktyniaudavo automobiliai ant Alaušo ežero ledo, gi šiemet apsi-žiūrėta, kad panašias varžy-bas galima suorganizuoti pačiuose Anykščiuose, ant „Kvarco“ cecho tvenkino. Varžybų organizatoriai Anykščių STK, Automėgėjų draugija, rajono VRS val-sybinė autoinspekcija tikėjo-si daug dalyvių, o jų skai-čius neviršijo nė trisdešim-ties. Gal daugelį sąlyga, kad lik nuosavu automobiliu va-žiuoti galima, atbaide? Šiaip ar taip, ta trisdešimtis vairuotojų žiūrovų neapvy-tė, pademonstravo kiekvie-nas savo meistriškumą, per-galės siekimą. Tuo įsiliškino žiūrovai ir varžybų organi-zatoriai kontroliniame užva-žiavime: visi dalyviai sėk-mingai pravažiavo trasą, o ių laikas tesiskyrė sekundė-mis. Dauguma dalyvių va-žiavo greitaisiais „Ziguliais“, kuri, atrodo nepra-lenkė. Bet geriausiai kontro-liniame užvažiavime pasiro-

dė Tarpkolūkinės statybos organizacijos atstovas S. Mikuckas su senutėle auto-mašina „Moskvė-407“.

Pasiskirstyta startiniai nu-meriai... Kiekvienam dalyviui teks pravažiuoti po 3 kartus trijuose užvažiavimuose. Ka-tas modelis — tik 11 km, užtat beveik visą laiką po-sukis... Ir šniokšči padan-gas, lekia iš jo ratų ballos skraistės, žinai ir žiūro-vams to srėgo tekka... Lai-mės sumaniusias, ir atsitik-tinumas, na nepadės.

Pirmame užvažiavime 3 trasos ratus A. Paršelis, dalyvėges individualiai, įvei-kė per 3,50 sek. Šio rezul-tato pagerinti niekam nepa-vyko, jis liko savotišku die-nos rekordu. Keliais taškais atsiliko panašių varžybų žiū-rovams gerai pažįstamas „LZOT“ rajoninio susivieni-jimo atstovas J. Rukša, va-žiavęs automobiliu „Volga“, trečioji vieta atiteko Anykš-čių TSO atstovui S. Mikuc-kui.

Komandinėje įskaitoje bu-vo skaičiuojami trijų geriau-siai pasirodžiusių koman-dų dalyvių rezultatai. Var-žybų prizą iškovojo Anykš-čių TSO komanda, surinku-si 302 taškus. Tik dviem taš-kais atsiliko „LZOT“ rajoni-nio susivienijimo komanda, treči — valsybinių įstaigų darbuotojai.

Diplomų apdovanoja ir vienintelė varžybose dalyva-vusi moteris — J. Braziūnie-nė, trasoje ne vieną vyrą aplenkusi.

Varžybos išaiškino geriau-sius, sumaniusias. Dauge-liui tai ne vien sportinė ko-va, bet ir savotiška treniru-tė, kurioje įgyti įgūdžiai pa-dės išvengti nelaimės kely, suvaldyti automobilį sudė-tingoje situacijoje. Tad pa-grįstos varžybų organizato-rių pastangos daugiau tokių varžybų surengti, jų metu siekti masiškumo. Deja, va-žybose nedalyvavo nė viena rajono žemdirbių komanda.

J. Junevičius

JULIUI MINCEI
Tegu nuosirdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mi-rus mylimam tėveliui.
Levaniškio kolūkie mechanizatoriai

Mirus MYKOLUI SKARDZIUI, nuosirdžiai užjaučiame sūnų ALBI-NA ir artimuosius.
Troškūnų 2-KPTM pirminė partinė or-ganizacija

ALBINUI SKARDZIUI
Primkite gilius užuo-jautos žodžius, netekus mylimo tėvelio.
Troškūnų 2-KPTM darbuotojai

Nuosirdžiai užjaučiame PRANĄ GUNTULI dėl jo brangaus tėvelio mir-ties.
Sodininkystės tarybi-nio ūkio Pagirių pie-no fermos darbuoto-jai ir specialistai

ALBINUI PORCIKUI
Primkite gilius užuo-jautos žodžius, netekus mylimos mamytės.
Naujasodžio tarybi-nio ūkio administra-cija

STASEI SINKONIENEI
Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, gi-laus liūdesio valandą nuosirdžiai užuojautą rei-škia
„Lenino keliu“ kol-ūkie valdyba ir pir-minė partinė organi-zacija.

VALEI VAICIENEI
Liūdesio valandą, mi-rus mylimai mamytei, nuosirdžiai užuojautą rei-škia
Vyno pramonės ga-mybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė orga-nizacija.

BENEDIKTUI IVANAUSKUI
Mirus mylimai mam-tytei, nuosirdžiai užjaučia Paraisčio durpyno gyven-tojai.

Nuosirdžiai užjaučiame VALE VAICIENE, myli-mai mamytei mirus.
Vyno kupazavimo iš-laikymo baro darbuo-tojai

Nuosirdžiai dėkojame „Aukštakalniū“ kolūkie pir-mininkui Rūplui, Troškūnų vidurinės mokyklos direktoriui Markuckui, mokytojų kolektyvui ir technikiniam personalui, buvusio Troškū-nų tarybinio ūkio bendra-darbiams, O. Juodzevičiui, V. Zlatkui, Br. Markuckie-nei, kaimynams, giminėms, visiems, kurie padėjo ir už-jautė mus sunkią valandą, laidojant mylimą vyrą ir tė-velį Bernardą Paškevičių.
Žmona, sūnus ir dukrė

URSULEI CEPOKIENEI
Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimam bro-liui, nuosirdžiai užuojau-tą reiškia
Anykščių vaikų lop-šelio-darželio Nr. 2 darbuotojai.

EMILIJAI VRONEVSKIENEI
Tegul mūsų nuosirdūs užuojautos žodžiai pa-lengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam broliui.
Raguvelės tarybinio ūkio Raguvelės fer-mos dirbantieji

Mirus TEOFILIUI VA-IONIENEI, reiškiamie nuosirdžią užuojautą ve-lionės giminėms ir arti-miesiems.
K. Staro kolūkie val-dyba

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-15-10, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83
«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)
Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacine mašina Inde ksa 67352
Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 10.849 Užsak Nr. 44